

MARRES CENTRUM VOOR CONTEMPORAINE CULTUUR

De afgelopen maanden hebben enkele grootscheepse veranderingen plaatsgevonden bij Marres en dat heeft ondermeer geresulteerd in de naamsverandering van een centrum voor actuele kunst tot 'Marres, Centrum voor Contemporaine Cultuur'. Een verandering die aangeeft dat het uitgangspunt voor het programma niet uitsluitend ligt bij de kunstenaar of vormgever, maar bij een meer algemene, culturele agenda. Een agenda, die bovendien niet direct door de actualiteit zelf zal worden gevoed, maar voortkomt uit de ambitie om de actualiteit te spiegelen aan langere, historische lijnen. Enkele onderdelen van het programma voor 2006 en 2007 zullen het resultaat zijn van een samenwerking met andere instellingen en zich ook buiten Marres afspelen. Het hoofdprogramma in 2006 is specifiek toegesneden op het 19de-eeuwse interieur van Marres of sterker nog, het directe resultaat van deze historische omgeving. Leidraad vormen enkele posities uit de 19de eeuw, zoals de dandy, de verzamelaar en de dilettant, die, naast die van de kunstenaar en de vormgever, nog steeds hun schaduw werpen op het hedendaagse culturele debat. Naast tentoonstellingen presenteert Marres ook een aanvullend programma; films, zogeheten salonbijeenkomsten en essays zullen hiervoor de basis vormen.

PROGRAMMA VOORJAAR 2006: À L'INTÉRIEUR

Begin februari opent Marres de deuren voor de eerste reeks tentoonstellingen, waarbij, onder de titel *À l'intérieur* de positie van de dandy en het 19de-eeuwse verlangen naar schoonheid en individualisme centraal zal staan. Onder meer geïnspireerd door het boek van Joris-Karl Huysman, *Tegen de keer* (1884), is het idee ontstaan de positie van de dandy door middel van een interieur aan de orde te stellen. Voor de hoofdfiguur uit dit boek, Duc Jean Floressas des Essientes, de ultieme dandy, vormt juist het interieur een levensvoorwaarde; een besloten wereld, waarbinnen hij zich kan afzonderen voor de banaliteit van alledag.

BEGANE GROND: SAN MING

T/M 9 APRIL 2006

Aan San Ming, wiens perspectief op zijn persoonlijke leven en werkwijze overeenkomsten heeft met die van de dandy, is gevraagd de begane grond van Marres tijdelijk te bewonen en te transformeren, mede met behulp van schilderijen en meubels van zijn hand, tot zijn privé omgeving. Bij de tentoonstelling is een begeleidend zaalblad beschikbaar waarop een plattegrond met toelichting op dit interieur.

EERSTE ETAGE: PAUL ETIENNE LINCOLN

T/M 12 MAART 2006

À l'intérieur vormt ook aanleiding voor een additioneel programma. Claudia Banz (curator van o.a. *Africa Remix* en projectleider van *After Cage*) is benaderd als curator voor de eerste solopresentatie en haar keuze is gevallen op de Engelse kunstenaar Paul Etienne Lincoln, wiens werk een 19de eeuwse sensibiliteit bezit en referenties kent naar de dandy. In de tentoonstellingsruimte op de eerste etage presenteert hij ondermeer de *Equistrian Opulator*, de ultieme gadget voor de ware dandy.

AANVULLEND PROGRAMMA

Nils van Beek, André Cremer en Olga Vainshtein (schrijfster van het boek *The Russian Dandy*) hebben enkele geschreven bijdragen geleverd aan *À l'intérieur*, die het inzicht in en de discussie over dit programma kunnen voeden. Deze teksten zijn zowel op verzoek als online beschikbaar op www.marres.org en zullen in een later stadium gebundeld worden. Raoul Teulings zal, mede op basis van deze teksten, een bijeenkomst organiseren. Daarnaast presenteert San Ming in de cinema op de eerste verdieping enkele films, waarvan de art direction een belangrijke visuele bron vormde voor zijn appartement. Meer informatie over het volledige programma rond *À l'intérieur* en over Marres, Centrum voor Contemporaine Cultuur kunt u eveneens op onze website vinden: www.marres.org.

REALISATIE Guus van den Akker, Ronald Huygen, Willem Janssen, Dirk van de Weijer VERLICHTING & GELUID Airlight *À l'intérieur* is mogelijk gemaakt door de genereuze ondersteuning van de Gemeente Maastricht en de Mondriaan Stichting. Tevens wil de organisatie haar dank uitspreken voor de onmisbare bijdragen van Jo Heuts Verf.

SAN MING

San Ming is de tijdelijke bewoner van de begane grond van Marres. Hij definieert zichzelf als *stylemeister*. Een man, die een verhoogde sensibiteit voor stijl heeft ontwikkeld. Een talent dat in het geval van Ming, slechts sporadisch voor eventuele opdrachtgevers wordt benut. Alleen zijn eigen huis biedt het juiste platform voor zijn zoektocht naar de ultieme schoonheidservaring. Iedere mise-en-scène van zijn interieur, ieder object of het nu een schilderij of een meubel betreft, ieder detail staat ten dienste van zijn zorgvuldig geconstrueerde scenario, waarbij opvalt dat dit scenario in zichzelf weer tientallen plots en subplots kent. In die zin vormt zijn woning eerder een micro-universum, waarbinnen verschillende verhaallijnen en perspectieven een plek kunnen krijgen, zolang ze onderdeel vormen van een totaal ervaring.

Ook zijn tijdelijke appartement in Marres vormt een dergelijke binnenwereld, waarbij hij als maker niet heeft geschroomd om tegelijkertijd de rol van interieurarchitect, kunstschilder, ontwerper, beeldhouwer en decorateur in te nemen. Opvallend is dat vrijwel ieder element van het interieur direct herkenbaar is, in de zin dat het onderdeel vormt van een afleesbare stijl en valt te karakteriseren als exemplarisch voor een periode of een handschrift. De uniciteit schuilt in het totaalbeeld van dit interieur of anders geformuleerd in het arrangement van alle elementen, waarbij iedere hiërarchie, bijvoorbeeld tussen kunst en vormgeving of tussen het authentieke en de kopie, en iedere claim op autonomie is opgeheven ten gunste van, in dit geval, het individuele perspectief van San Ming.

PAUL ETIENNE LINCOLN

Binnen het programma *À l'intérieur* is Claudia Banz (curator van ondermeer *Africa Remix* en projectleider van het project *After Cage*) benaderd een solotentoonstelling te organiseren. Haar keuze is gevallen op de Engelse kunstenaar Paul Etienne Lincoln. Een keuze die ongetwijfeld is ingegeven door de 19de eeuwse sensibilliteit die uit zijn werk spreekt. Zijn wereld lijkt in eerste instantie te worden gedomineerd door machines. Uiterst verfijnde mechanische constructies, die in al hun anachronisme niet alleen verwijzen naar een vervlogen werkelijkheid, maar eveneens naar een meer trage en complexe ervaring.

Die traagheid en complexiteit schuilt niet alleen in de mechanica, waarvan de constructie – door Lincoln zelf – vaak jaren in beslag neemt. Deze fantastische constructies blijken vervolgens symbool te staan voor een oneindig universum, gevuld met poëtische elementen, literaire referenties en associatieve fantasieën, waardoor ze doelbewust aan de directe ervaring ontsnappen. Geschiedenis, literatuur, muziek behoren tot zijn favoriete bronnen, dit alles gedomineerd door een ontwikkeld besef van vergankelijkheid.

Zijn werken worden bovendien begeleid door kleine semi-wetenschappelijke publicaties, door Lincoln geschreven en geïllustreerd, waarin hij nadere toelichting geeft.

Het eindresultaat is een labyrintische ervaring, waarin alles – het beeld van de 19de eeuwse roman doemt op - lijkt opgenomen te zijn in het wereldbeeld van de kunstenaar. In weerwil van de volheid van zijn werk, kent het tegelijkertijd een zekere speelsheid, kwistig voorzien van allerlei ironische verwijzingen. Neem bijvoorbeeld één van de installaties in Marres met als titel de *Equestrian Opulator*. Volgens Lincoln de ultieme fetisj voor de liefhebber van paardenraces. Deze cryptische titel staat voor een geraffineerde, multifunctionele constructie, die zich – al naar gelang – als een uiterst comfortabel zadel of een schaal voor sinaasappels laat gebruiken. Kortom, het geëigende object voor iedere dandy – in de woorden van Lincoln – die een knip voor de neus waard is.

Het is voor het eerst dat het werk van Paul Etienne Lincoln (Londen, 1959) in Nederland te zien is. Eerder exposeerde hij onder meer in het Hamburger Bahnhof (Berlin), 'New York New York/ Die Berliner Zuckerbäarin' (2003) en momenteel is zijn werk te zien in de groepstentoonstelling 'While Interwoven Echos Drip into a Hybrid Body' in het Migros Museum (Zürich). Paul Etienne Lincoln woont in New York en wordt vertegenwoordigd door Alexander and Bonin Gallery, New York.

Met dank aan de bruikleengevers: Greville and Sophie Worthington en Studio Casoli, Turijn.